

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 60. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267724080/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Oc den Tharscr (h) igien sig icke monne forsomme.
 Ligesom ocsaa hand af intet grunden opretter,
 Ligesaa hand for sand paa intet bunden nedsetter,
 Jorderig icke staaer paa Steen, paa Piller oc Bielker,
 Ej paa ringeste Haar paa rør oc svageste Stilker,
 Men i Luften saa blød som Klodden uden al lænke
 Henger den uden Nød! Hvo kand det under betænke?
 Luften ej bære kand det Lof, som falder af qviste,
 Vnder al Verdens sand, kand dog ej samme Luft briste!
 Sisyphus Æoli Søn en Steen kand icke fremføre,
 [9] Blødeste Luft ej ston, naar den al Verden maac bære.
 O Almægtige Gud, hvad er din' idretter stoore!
 Vinkend' er hvert dit Bud der oven oc nedre paa Jøre.
 (i) Sisyphus XI,5. Saa Huusfaderen (i) vel oc hver som bygger paa Lande,
 Maa jo sigc med Skel: Guds Gierninger underlig stande,
 De vist underlig er' oc HÈrren mæchtig med ære,
 Den sligt Skaber oc gjør hand maac en Konstener være
 Trøde vi det forvist oc Hiertet vilde samtycke, (k)
 Aldrig os leddig Kiist' oc Kæcken kunde da trycke;
 Kunde ret ingen Nød os da i Verden angribe;
 Kunde da os ej død forsagd' af Landene drifve;
 Men vi søgte vor Brød i hans u-tømmelig Kammer,
 Sagde til HÈrren sød i al vor Nød-stand oc Jammer:
 Din aldmægtige Haand, af intet, Himmelen skabte,
 Du høj-præctige Mand, af Klippen, (l) Vandet udklapte,
 (i) Num. XX, 11. Olien striid udfød hvor Olien icke var inde, (m)
 (m) 2. Reg. IV, 6. Skulde vi da om Brød vel led' oc icke det finde?
 Skulde vel nogen mand i Grafven blifve med alle!
 Thi Gud HÈrren hand kand med et Ord snarligen kalde:
 Viidere gaee vi fort, oc maac vel spørge med rette,
 Naar alt saadant er giort, vi vill' ej tiden opsette.

IV.
 Naar hælver
 da Gud med
 saaden under-
 lig Skabning
 anfanget oc
 begyndt?

I Begyndelse.

Moses her træder frem os i Sandheden at leede,
 Siger foruden glem; hves i Begyndelsen skede.